

Mija 65. rocznica pierwszego strajku generalnego w PRL

28 czerwca 2021

65 lat temu, 28 i 29 czerwca 1956 roku w Poznaniu wybuchły protesty i demonstracje robotnicze, które przerodziły się w walki uliczne. Poznański Czerwiec był pierwszym buntem społeczeństwa w PRL przeciwko stalinizmowi i niesprawiedliwości systemu komunistycznego.

Strajk poznańskich robotników był wywołany ogólnym niezadowoleniem z sytuacji w kraju oraz regionie. Już w 1953 roku po śmierci Stalina w wielu krajach, kontrolowanych przez Związek Radziecki narastała frustracja społeczeństwa, wybuchły strajki i powstania w czeskim Pilźnie i Berlinie Wschodnim, które zostały stłumione.

Władze komunistyczne na inwestycje w Poznaniu i Wielkopolsce przeznaczają mniej środków w porównaniu do innych regionów kraju, motywując to koniecznością wspierania najbardziej zacofanych terenów.

Za bezpośrednią przyczynę wystąpień historycy uznają żądanie poprawy warunków bytowych – podwyżki płac, zmniejszenia norm wydajności pracy oraz obniżki cen. Domagano się swobód politycznych i religijnych – pojawiły się takie hasła jak „Wolności”, „Prawa” oraz „My chcemy Boga”.

Po zakończeniu krwawej pacyfikacji w przemówieniu radiowym premier Józef Cyrankiewicz powiedział: „Każdy prowokator czy szaleniec, który odważy się podnieść rękę przeciw władzy ludowej, niech będzie pewien, że mu tę rękę władza odrąbie w interesie klasy robotniczej, w interesie chłopstwa pracującego i inteligencji...”.

Źródło: pl.SputnikNews.com